

Heinrich Heine,  
Wir fuhren allein

Heinrich Heine,  
Veturis ni sole  
*tradukita de Manfred Retzlaff*

*Die Heimkehr, LXIX - Wir fuhren allein*

Wir fuhren allein im dunkeln  
Postwagen die ganze Nacht;  
wir ruhten einander am Herzen,  
wir haben gescherzt und gelacht.

Doch als es morgens tagte,  
mein Kind, wie staunten wir!  
Denn zwischen uns saß Amor,  
der blinde Passagier.

Veturis ni sole en ĉaro  
en nokto lur-radi',  
ripozis ni koro-al-kore  
kaj ŝercis kaj ridis ni.

Sed kiam ĝi tago iĝis,  
aĥ, kiel miregis ni!  
Ĉar inter ni ambaŭ sidis  
Amoro, la ĉarma di'.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas HEINRICH HEINE (\*1797-12-13 – †1856-02-17).*

*Arg-678-1363 (2012-11-25 14:06:38)*

*Traduko de la Germana poemo “Wir fuhren allein” de HEINRICH HEINE (\*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (\*1938-11-04) en 1982-12-14.*

*Aus dem “Buch der Lieder”, Teil “Die Heimkehr” LXIX. Vidu: <http://www.staff.uni-mainz.de/pommeren/Gedichte/BdL/index.html> kaj <http://www.staff.uni-mainz.de/pommeren/Gedichte/BdL/Heimk-69.html>*

*MR-165-1 / Arg-678-1364 (2012-11-25 14:02:47)*